

Labradoodle

Sietse en Hidde fietsen over het Kalverdijkje naar dierenasiel De Wissel in Leeuwarden. Ze zoeken een hond voor hun moeder, die binnenkort jarig is. Liefst een labrador, dat is haar lievelingshond. Maar golden retrievers vindt ze ook heel leuk.

'Alvast gefeliciteerd,' zegt de dame achter de balie. 'We hebben op dit moment twee labradors en een hoogbejaarde golden retriever in huis. Ik laat jullie met alle plezier met ze kennismaken, maar ik kan jullie niet zomaar een hond meegeven. Daar heb ik de uitdrukkelijke toestemming van een volwassene voor nodig.'

Sietse en Hidde knikken.

'We willen alleen kijken. Als er een geschikte hond is, komt onze vader mee.'

'Uitstekend,' zegt de dame gerustgesteld.

Ze rammelt met een buitensporig grote sleutelbos.

'Deze kant op,' zegt ze en ze gaat hun voor naar de hondenverblijven.

De hoogbejaarde golden retriever valt af. Ze zijn niet per se op zoek naar een puppy, maar een hond met een levensverwachting van nog hooguit een jaar of twee is het andere uiterste.

'Kijk,' zegt Sietse, wijzend op een prachtige, donkerbeige labrador.

Hidde knikt. Die hond zou hun moeder fantastisch vinden.

'Hij heeft alle benodigde vaccinaties gehad,' zegt de dame. 'Jullie krijgen een vaccinatieboekje mee. Officieel heet hij Lodewijk, maar als jullie hem liever anders noemen, mag dat natuurlijk.'

Ze zoekt in haar gigantische sleutelbos naar de sleutel van Lodewijks dagverblijf.

'Ga maar even naar binnen,' zegt ze, terwijl ze de getraliede deur openmaakt. 'Hij laat zich graag aanhalen, maar opdringerig is hij niet. Hij heeft een uitstekende opvoeding genoten. Zijn vrouwtje moest hem wegdoen toen ze naar een verzorgingsflat verhuisde.'

Sietse en Hidde zijn meteen dol op het dier.

'Hoe oud is hij?' vraagt Sietse.
'Ik zal even in mijn administratie kijken,' aarzelt de dame. 'Gaan jullie mee?'
Sietse en Hidde lopen met haar mee terug naar de ontvangstruimte. Ze kijken elkaar aan.
'Vraag jij het?' fluistert Sietse.
'Doe jij het maar,' fluistert Hidde terug.
'Vier jaar en negen maanden,' informeert de dame hen. 'Hij komt van een labradorkennel in Overijssel en hij...'
'We willen hem graag twee weken uitproberen,' zegt Sietse. 'Kan dat?'
'Uitproberen?' reageert de dame verbaasd.
Sietse knikt.
'Onze moeder is allergisch voor katten.'
'En misschien ook voor honden,' vult Hidde aan. 'Dat moeten we uitproberen.'
'Ik geloof niet dat ik daar zo enthousiast over ben,' zegt de dame ongemakkelijk. 'Onze dieren hebben een stressvolle periode achter de rug. Sommigen zijn van hot naar haar gesleept voor ze hier terechtwamen. Diervriendelijkheid staat bij ons hoog in het vaandel. Een hond veertien dagen uitproberen past niet echt in ons concept. Sorry jongens...'

Teleurgesteld verlaten Sietse en Hidde het dierenasiel. Het was zo'n uitgekookt plan. En hun

vader ging er nog mee akkoord ook. 'Op voorwaarde dat we eerst mogen uitproberen of ze er niet allergisch voor is,' had hij gezegd. En daarover viel niet te marchanderen, dat was duidelijk.

'Kan ze niet een of andere allergietest doen?'
'Vast wel. Maar dan is het geen verrassingscadeau meer.'

Hidde steekt net zijn fietssleutel in zijn fietsslot als de deur van de ontvangstruimte weer opengaat.

'Ik heb nog even in mijn computerbestanden gekeken,' roept de dame. 'Bij "De Swinge" in Drachten is vorige week een labradoodle van 22 maanden binnengebracht.'

'Een wát?'

'Een labradoodle. Dat is een kruising tussen een poedel en een labrador. Labradoodles zijn heel kameraadschappelijk en gezeglijk. Ze hebben het vriendelijke karakter van een labrador en het wollige haar van een poedel. Voor zulk haar is zelden of nooit iemand allergisch.'

Ze krijgen een papiertje met het adres en telefoonnummer van het dierenasiel in Drachten.

'Bedankt,' zegt Hidde.

'Superbedankt!' voegt Sietse eraan toe.

En weg zijn ze. Zou dit de oplossing zijn?

Bette Westera